

И ты . . . тѣжы взыаюхъ . . .

Ахъ либе, либе, до кога
За тебе щж желѣжъ ?

И до кога щж отъ тѣжж,
За тебе да линѣжъ ?

Да ли ще радостна звѣзда,
Надъ мене да ѿгрѣе ?

Сърдце ли клето тѣжж, вѣдж,
Неще да прѣживѣе.

— — w — —

Славейче ле, Славейче,
Гласовито славейче !

Увади са не мзачи,
Сладкж пѣсень за-цвѣрчи ;

Да раздумашъ младъ злочестъ,

Что въ зоры ѿ подранила,

И ѿжида отъ ношеъ

Своатъ ангелъ нѣженъ, мила,

Ето сыпватъ са зоры,

Новый день са появи,

Китиовръхны-тѣ горы

Съ нова пѣснь поздравѣ.

Вѣриж дрѣжж имашъ ты.